

AURUL REGELUI MIDAS

LITERA
mică

București
2020

LBRIS

We know
books

Cu mult timp în urmă, în îndepărtatul regat al Frigiei, trăia un rege pe nume Midas. În război, era de neînvins, iar în vremurile de pace, regatul lui înflorea tot mai mult.

Era un bărbat ocrotit de soartă: trăia într-un palat magnific, avea o fiică minunată, Zoe, și era îndrăgit de supușii lui.

Însă, tot acest noroc părea să nu-i ajungă, deoarece pentru Midas conta doar să fii bogat, nemăsurat de bogat. Visa să stăpânească toate bogățiile lumii și, mai presus de orice, **Midas iubea aurul**. Era fermecat de strălucirea și consistența lui...

Obsesiile nu sunt o companie bună și adesea te fac să dai de bucluc. Astfel, lăcomia l-a ruinat pe Midas.

Lui Midas îi plăcea la nebunie să se închidă în trezoreria palatului, unde își păstra toate comorile: giuvaieruri, lingouri și bani de aur. Petrecea zile întregi numărându-și avuțiile. Nu ieșea din această încăpere nici să mănânce, nici să-și schimbe hainele, nici să doarmă. Zi și noapte **număra și iar număra, fără încetare...**

– Trei sute patruzeci și două de mii o sută șaizeci și șapte de monede de aur... Un număr de toată frumusețea! Dar vreau mai mult! Și mai mult!

Când era prins de astfel de gânduri, nu-l interesa nimic altceva, nici legat de regat, nici de supuși și nici măcar de fiica lui.

– Maiestate, vă întreabă prințesa Zoe dacă luați cina împreună în sufrageria regală.

– Nu mă deranja! Nu vezi că sunt ocupat cu ceva foarte important?

Toată lumea cunoștea lăcomia lui Midas, însă nimeni nu avea curaj să-l contrazică.

